

Thánh ĐA MINH SAVIO

THƯ VIỆN ĐIỆN TỬ
+

CÔNG GIÁO VIỆT NAM

TRUYỆN THÁNH 6

THÀNH ĐAMINH SAVIÔ

Các em nhỏ thân mến,

Đây là câu chuyện do cha Gaston Courtois viết cho các em, truyện kể về cuộc đời của thánh Đaminh Saviô.

Các em nên biết

Đaminh Saviô sinh ngày 2-4-1842 tại làng Riva nước Italia và qua đời tại Mônđônô vào ngày 9-3-1857.

Sống trong gia đình, bé Saviô là một người con ngoan hiền, hồn nhiên, vui tươi, luôn vâng lời cha mẹ và biết thương mến các em. Saviô cũng làm việc và cầu nguyện sốt sắng tùy theo sức của mình.

Tại trường học, Saviô nổi bật về hạnh kiểm tốt, chăm ngoan, luôn vâng lời thầy cô và giúp đỡ bạn bè.

Sống nơi Nguyễn Xá do Don Bosco sáng lập, Đaminh Saviô học được cách nên thánh dễ dàng: Vui vẻ chu toàn bốn phận đạo đức và học hành. Cũng tại Nguyễn Xá này, Saviô lập hội Đức Mẹ Vô Nhiễm để giúp các bạn giữ kỷ luật nhà trường và nên thánh.

Saviô cũng là cậu bé giúp lễ rất gương mẫu: luôn yêu mến Chúa Giêsu Thánh Thể và tha thiết sùng kính Mẹ Maria.

Các em cũng có thể nên thánh như Đaminh Saviô, miễn là các em chu toàn các bốn phận của mình.

Xin Chúa chúc lành và Đức Mẹ phù hộ các em.

Y

Người bạn thân thương

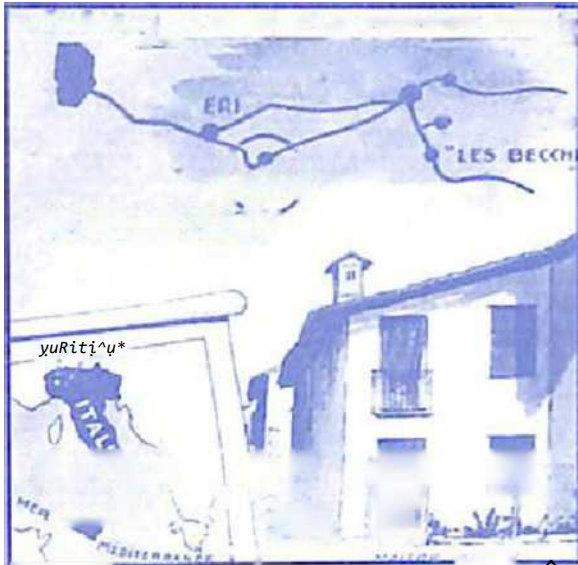

NIHIL OBSTAT

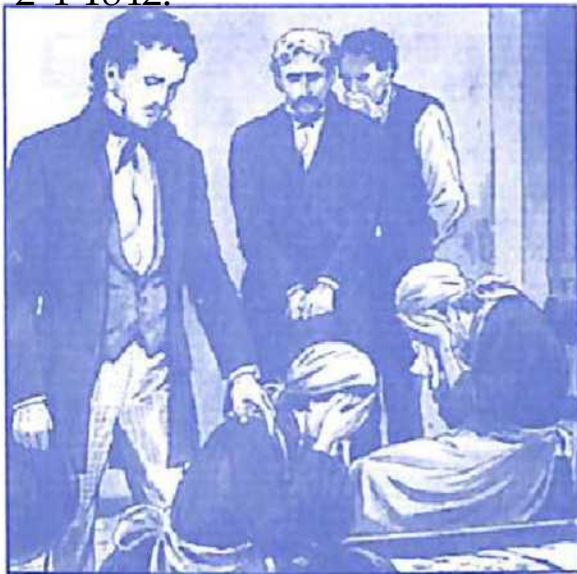
TP. Hồ Chí Minh Ngày 10-9-2002
Lm. Gioakim. TRẦN VĂN HƯƠNG
Giáo Sư Đại Chủng Viện Thánh Giuse

IMPRIMATUR

TP. Hồ Chí Minh Ngày 11-9-2002
Giuse. VŨ DUY THỐNG
Giám Mục Phụ Tá
Giáo phận-TP. Hồ Chí Minh

1. Em hãy nhìn vào Châu Âu trên bản đồ thế giới: ở phía nam dãy núi Anpơ là nước Italia. Cách thành phố Torino của nước này khoảng 7 cây số là làng Riva, nơi bé Đaminh Saviô chào đời ngày 2-4-1842.

3. Đaminh Saviô là con thứ hai trong gia đình, người con đầu lòng đã chết khi mới chào đời được 15 ngày. Vốn là những người có đức tin mạnh mẽ. Đôi vợ chồng trẻ tin rằng em bé đã được về thiên đàng.

2. Cha của cậu bé là chú thợ rèn Carôlô, 26 tuổi, và mẹ là cô Brigitta, 22 tuổi, làm nghề may. Tuy cảnh nhà nghèo khó, hai vợ chồng luôn giữ vững lòng đạo đức và thắm thiết yêu thương nhau.

4. Và họ tin rằng em bé về thiên đàng quả là một hồng phúc cho gia đình. Sau này, gia đình ông Mactin cũng được hồng phúc đó vì hai người con đầu lòng của họ chết khi mới sinh ra. Năm người con gái trở thành nữ tu trong đó thánh nữ Têrêxa là bông hoa đẹp nhất.

5. Saviô sinh ra lúc 9 giờ sáng và được rửa tội vào 5 giờ chiều - ngày lễ Phục Sinh. Tiếng hát Allêluia làm cho nghi lễ thêm phần long trọng. Vậy Saviô sẽ là anh cả giữa 9 người con trong gia đình.

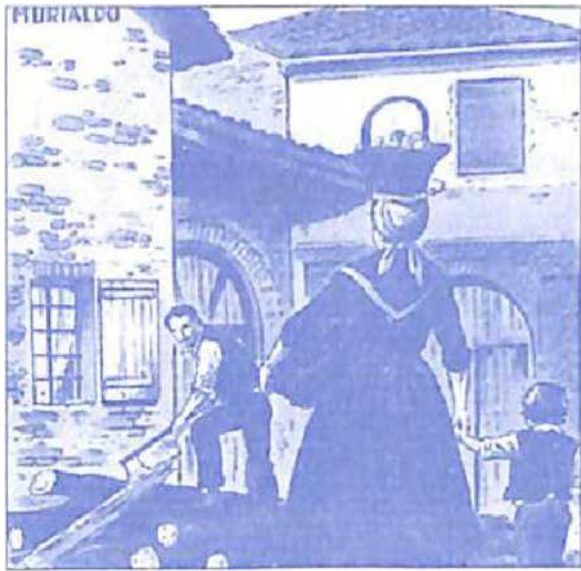
6. Mẹ nào con nấy! Đúng thế, vì người mẹ đạo đức của Saviô luôn cẩn thận dạy dỗ và dăng bé cho Đức Mẹ chăm sóc. Bà treo một tấm ảnh Đức Mẹ trên vành nôi xinh xắn của bé Saviô.

7. Trên lò sưởi cũng có tượng Đức Mẹ. Thỉnh thoảng bà Brigitta cầm tay Saviô để cho bé hôn lên đó, tỏ dấu tôn kính Đức Mẹ. Cử chỉ đơn sơ ấy chắc chắn làm Đức Mẹ rất hài lòng và ban lại nhiều ơn lành.

8. “Giêsu” và “Maria” là những tiếng mà Saviô biết đọc sớm nhất. Mới lên một tuổi rưỡi, bé đã biết nghe rồi lặp lại những lời kinh vắn gọn thích hợp với trí óc non nớt của bé.

9. Khi Saviô lên hai tuổi, gia đình lâm cảnh nghèo túng, đành phải bỏ làng Riva để đến nơi khác làm ăn, và đó chính là thôn Muriandô, một thôn trong cùng huyện với gia đình của cha thánh Bosco.

11. Nhờ sự dạy dỗ của cha mẹ, Saviô luôn cố gắng sửa đổi tính ương bướng và trở thành một cậu bé ngoan hiền, luôn đẹp lòng Chúa và vui lòng cha mẹ. Bà Brigitta còn dạy con biết đọc kinh truyền tin mỗi ngày 3 lần, nhờ đó Saviô biết về Con Thiên Chúa xuống trần làm người.

10. Cha mẹ Saviô có thói quen lần hạt với nhau mỗi khi đi làm về. Một hôm, bỗng nhiên cha mẹ thấy bé đáp lại: “Thánh Maria Đức Mẹ Chúa Trời”. Hóa ra, bé đã biết thưa kinh một cách trôi chảy.

12. Lần hết một chuỗi hạt, người cha hỏi bé “Con có mệt không?”. Bé đáp: “Ba ơi, con không mệt chút nào. Con thích đọc kinh với ba mẹ hoài hoài”. Và thế là, cứ mỗi tối, Đaminh Savio theo thói quen của cha mẹ lần hạt để kính Đức Trinh Nữ Maria.

13. Một hôm, Saviô biến đâu mất, khiến cha mẹ hết hoảng đi tìm. Thì ra bé đang ngồi yên lặng trên một chiếc ghế nhỏ ở nơi vắng vẻ.

- Saviô ơi, con làm gì thế?
- Thưa mẹ, con đang nói chuyện với Chúa Giêsu.

14. Mẹ còn giải thích cho bé biết về cuộc thương khó của Chúa Giêsu. Từ đó, lòng trí của Saviô rất cảm động mỗi khi suy ngẫm về cuộc thương khó Chúa. Bé hiểu rằng vì tội lỗi loài người mà Chúa đã phải chịu nhiều khổ cực như thế.

15. Lên 5 tuổi, Saviô được theo cha mẹ tham dự thánh lễ ở nhà thờ. Người mẹ ân cần giải thích cho con từng li từng tí về các nghi lễ, nhờ đó Saviô hiểu được và sốt sắng theo dõi các cử chỉ của linh mục chủ tế.

16. Savio cũng hiểu rằng thánh lễ rất quan trọng vì nhờ thánh lễ mà loài người được hưởng nhiều ơn lành của Chúa. Saviô tha thiết ao ước được rước lễ lần đầu nhưng cậu chưa đủ tuổi để lãnh nhận ân phúc ấy.

17. May mắn cho Saviô. Cha Ducca đang cần một chú giúp lễ. Trong làng có nhiều trẻ, nhưng ngài không tìm ra cậu bé nào ngoan hơn Saviô. Cậu bé này luôn tham dự thánh lễ và cầu nguyện sốt sắng. Ngài nghĩ ý muốn chọn cậu vào giúp lễ.

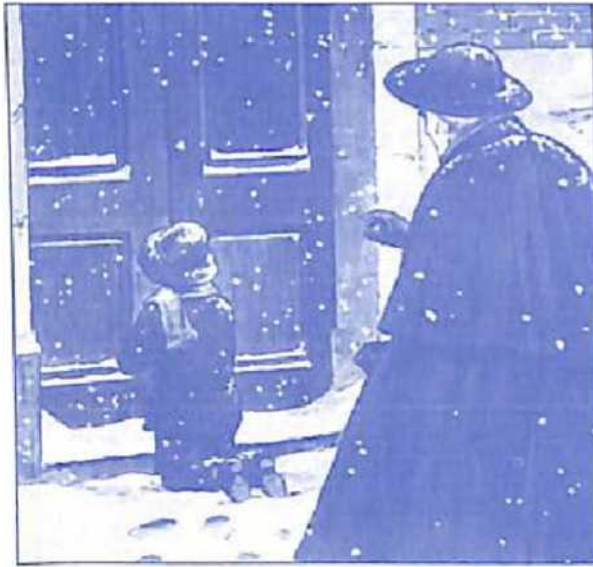
19. Saviô về xin phép cha mẹ để được giúp lễ, nhưng người cha trả lời: "Saviô, con còn quá nhỏ. Cha xứ làm lễ sớm lắm. Và lại, nhà thờ thì ở xa. Con không đi được đâu. Tạnh ráo đã vậy còn lúc mưa to gió lớn nữa chứ".

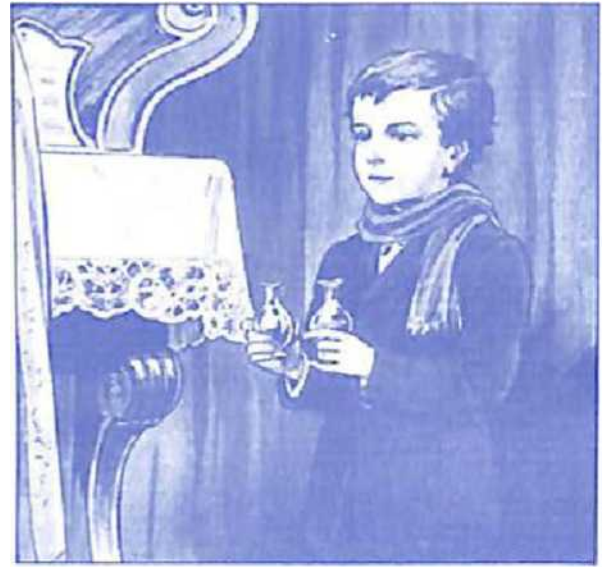
18. Saviô đáp: "Thưa ba mẹ, con sẵn sàng chịu. Ba mẹ cứ cho phép con đi lễ sớm. Con sẽ cầu nguyện nhiều cho ba mẹ". Rất cuộc bà Brigitta bằng lòng cùng Saviô đi lễ sớm mỗi ngày. Được phép giúp lễ, Saviô sung sướng vô cùng.

20. Saviô học thuộc lòng những kinh bằng tiếng Latinh để thưa trong thánh lễ. Dù kinh bằng tiếng Latinh rất khó, Saviô vẫn thuộc và thưa cách trôi chảy. Khi mẹ bận việc, Saviô đi lễ một mình vì biết rằng thiên thần bản mệnh luôn đi cạnh bên.

21. Nhiều lần Saviô tới nhà thờ rất sớm, bất chấp sương tuyết lẫn gió mưa. Cửa nhà thờ vẫn đóng kín. Cậu bé quỳ bên ngoài hướng về Chúa Giêsu Thánh Thể để cầu nguyện sốt sắng. Cha xứ rất cảm động mỗi khi mở cửa thấy Saviô đang quỳ đọc kinh.

23. Được giúp lễ là một niềm vui vô tận, Savio luôn tranh thủ để đi lễ hầu có dịp giúp lễ cho cha xứ. Lòng yêu mến Chúa Giêsu Thánh Thể làm cho Saviô rất ao ước được rước Chúa Giêsu vào lòng.

22. Thời bấy giờ, trẻ em phải đợi tới 13-14 tuổi mới được rước lễ lần đầu. Cha Ducca thấy Saviô ngoan ngoãn và sốt sắng cách đặc biệt nên đã lưu ý đến cậu. Ngài hứa sẽ cho Saviô sớm được rước lễ lần đầu vào dịp phục sinh cho dù cậu mới có 7 tuổi.

24. Trong gia đình, Saviô là người con rất ngoan hiền, Cậu biết vâng lời cha mẹ và đôi khi đoán trước được ý muốn của cha mẹ. Cậu cũng biết thương giúp các em. Dân làng ai cũng thương mến cậu vì Savio luôn sẵn sàng giúp đỡ con cái họ nữa.

25. Chiều chiều, Saviô ngóng cha đi làm về. Thoáng thấy bóng là cậu chạy ra đón. Biết cha làm việc vất vả, cậu thương lắm, nên vừa gặp là nhảy lên cổ âu yếm. Sau này ông Carôlô kể lại: “Mỗi lần như thế, tôi quên hết cả mệt nhọc”.

27. Trước lễ phục sinh, Saviô được xưng tội lần đầu. Tuy đã được ơn Chúa tha thứ, cậu vẫn đến xin lỗi cha mẹ: “Ba mẹ tha lỗi cho con nhé! Từ nay, con hứa sẽ ngoan ngoãn hơn”.

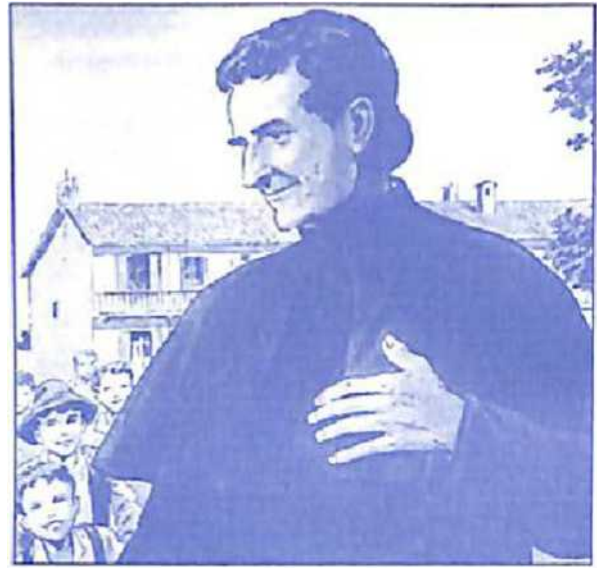
26. Cả cha lẫn mẹ đều xúc động, cúi nhìn, ôm Saviô lên và nói: “Ba mẹ tha thứ cho con hết rồi. Xin Chúa Giêsu giữ gìn lòng con trong trắng mãi. Con hãy nhớ cầu nguyện cho ba mẹ”.

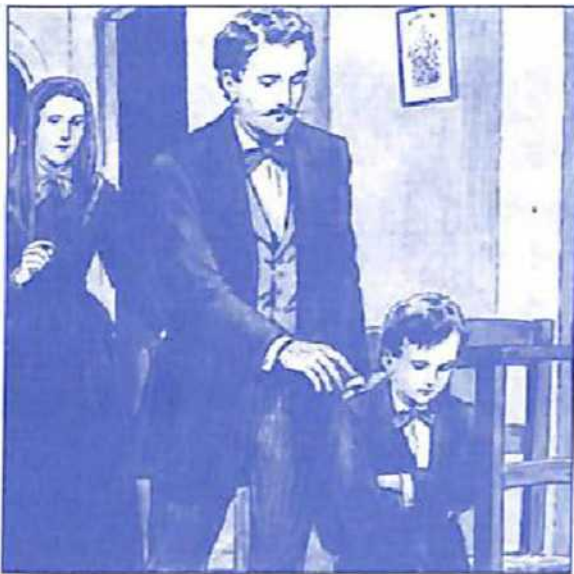
28. Các em có biết không? Thánh Louis cũng được người mẹ khuyên thế này: “Con ơi, mẹ thương con nhiều lắm, nhưng thà mẹ thấy con chết đi còn hơn thấy con phạm tội mất lòng Chúa. Con hãy sống trong sạch luôn”.

29. Hôm ấy, mồng 8 tháng 4, ngày Chúa Nhật Phục Sinh, cha mẹ Saviô dẫn cậu đến nhà thờ và giúp cậu dọn lòng rước Chúa Giêsu vào linh hồn lần đầu tiên. Thật là một hồng ân vô cùng lớn lao.

30. Cũng tại chính nhà thờ này mấy chục năm về trước, Don Bosco đã được diễm phúc rước lễ lần đầu. Ngài là vị tông đồ giới trẻ tuyệt vời. Chính ngài sẽ hướng dẫn Saviô trên đường nên thánh,

31. Thánh lễ hôm ấy thật lâu, thế mà Saviô không cảm thấy mệt. Cậu như đắm chìm trong Chúa, tha thiết yêu mến và sốt sắng cảm tạ Chúa đã ngự vào lòng. Mãi đến khi nhà thờ không còn ai. Saviô mới đứng lên cùng cha mẹ ra về, tiếp tục công việc cảm tạ Chúa.

32. Nhân dịp này, saviô ghi vào sổ 4 quyết định:

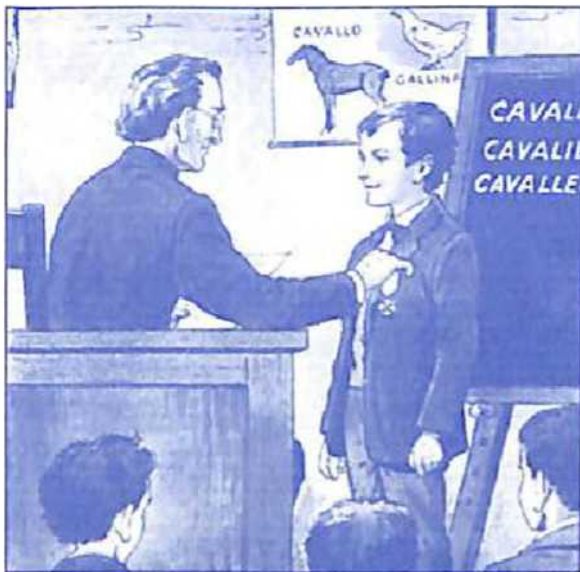
1. Nâng xung tội rước lễ khi cha giải tội cho phép.
2. Tôi muốn thánh hóa ngày Chúa Nhật.
3. Bạn của tôi là Chúa Giêsu và Đức Mẹ Maria.
4. Thà chết còn hơn phạm tội.

33. Đúng vậy, thà chết còn hơn phạm tội. Ai là bạn của Chúa Giêsu và Mẹ Maria thì không còn muốn phạm tội làm buồn lòng các Ngài. Mẹ Saviô nhắc lại lời của mẹ Vua thánh Louis để cậu hiểu thêm rằng mọi sự dữ đều bởi tội mà ra.

35. Vì thế, Saviô ngày càng thêm hăng say làm việc đền tội để xin Chúa không trừng phạt loài người tội lỗi. Cậu biết mình phải đền tội thay cho những tội nhân, đồng thời cũng cần giúp họ ăn năn hoán cải.

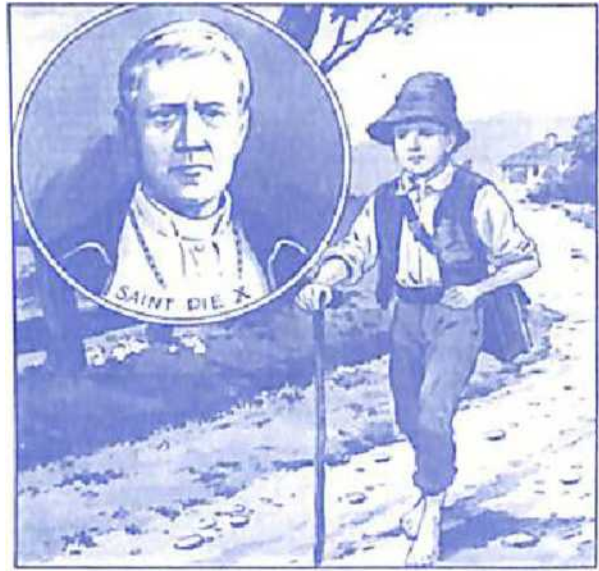
34. Khi Saviô theo học ở trường làng, cậu học giỏi nhất lớp và được giấy khen về đạo đức và hạnh kiểm. Thời gian dần trôi, đã đến ngày Saviô phải tìm nơi khác để học tập. Vì trường làng đã hết lớp.

36. Cha mẹ cậu lo lắng. Trường huyện ở rất xa. Làm sao cậu bé có thể đi bộ mỗi ngày bốn lần, và mỗi lần những 4 cây số? Cho cậu trọ học ở huyện thì nhà không đủ tiền. Thôi thì đành phó thác cho Thiên Chúa.

37. Nhưng thấy con quá ao ước đi học trường huyện, cha mẹ cậu không nỡ lòng ngăn cản. Thế là từ ngày 21 tháng 6 năm 1852, Saviô bắt đầu vượt đường xa để ngày ngày đến trường bắt kể mùa hè cũng như mùa đông. Trẻ em thời đó rất can đảm.

38. Cũng trong khoảng thời gian này, tại Riesa có một cậu bé tên là Giuse Sactô. Mỗi ngày, để tới trường, cậu cũng phải cuốc bộ khoảng 4 cây số. Cậu đi chân đất, vác giày trên vai vì muốn hy sinh đền tội. Sau này cậu đó chính là thánh Giáo hoàng Piô X.

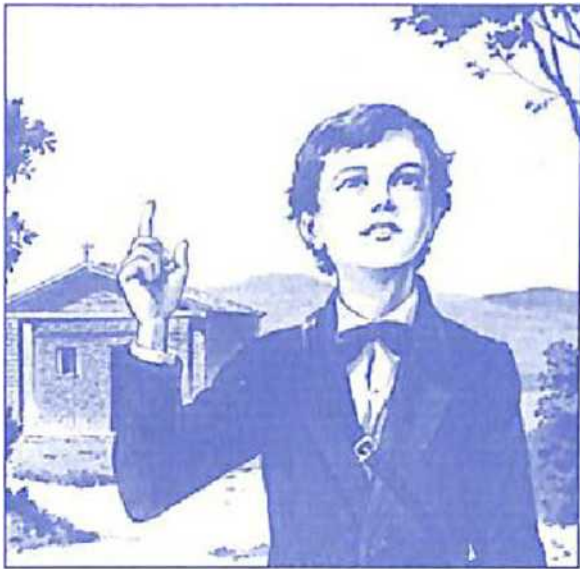
39. Cứ mỗi buổi trưa hè đều thấy Saviô đi ngang qua. Một cụ nông dân lên tiếng hỏi: “Cậu nhỏ ơi, cuốc bộ một mình và không sợ sao?” Ta hãy nghe Saviô trả lời thế nào. Chắc là thú vị lắm.

40. Thưa ông, cháu không bao giờ đi một mình. Thiên thần bản mệnh luôn đi bên cháu.

- Nhưng mỗi ngày cuốc bộ 4 lần như thế, cháu phải mệt lắm.

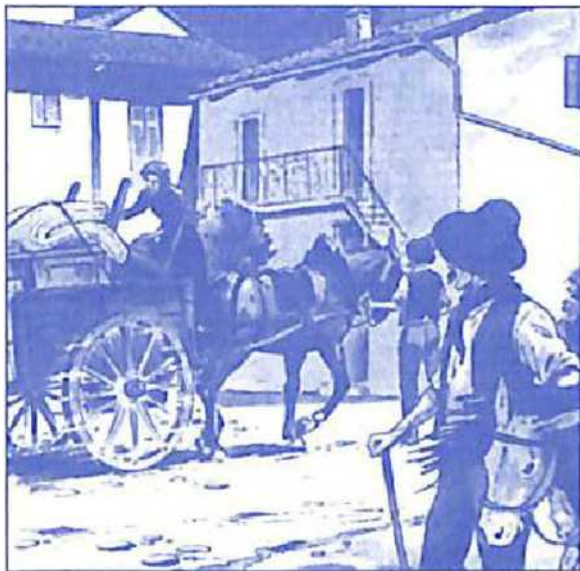
- Thưa ông, khi làm việc cho ông chủ tốt lành, cháu quên hết mệt nhọc.

41. - Tại sao?

- Tại vì Ngài là Đấng tốt lành vô cùng, Ngài sẽ thưởng công cho cháu.

Trong khi trên đường đi, Saviô thầm lặng, giục lòng yêu mến Chúa và Đức Mẹ. Như thế, Saviô làm theo lời Chúa dạy: “Hãy nghĩ tưởng tới những sự cao siêu trên trời”.

43. Vì dải dậu mưa nắng trên đường dài tới trường. Saviô dần dần kiệt sức rồi ngã bệnh. Bởi thế, mùa xuân năm 1853, cha mẹ Saviô cố gắng dọn nhà về Mônđônô để cậu khỏi vất vả đi học xa.

42. Nhờ sự dịu dặt của cha Alora là giáo viên dạy môn Toán trường huyện, Saviô tiến bộ rất nhanh. Có mấy bạn cùng lớp ghen tị, tìm cách dụ dỗ Saviô làm những điều xấu. Nhưng cậu không bao giờ nghe theo chúng.

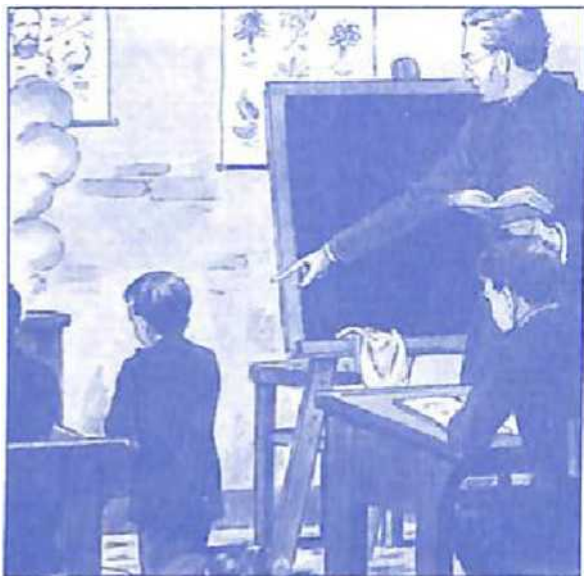
44. Vài tháng sau, Saviô nảy ý muốn làm linh mục. Cậu thưa với cha giáo: “Thưa Cha, con muốn làm linh mục để giúp Chúa Giêsu cứu nhiều linh hồn”. Thật là một ý tưởng tốt lành thánh thiện. Ước gì các em cũng sớm có lý tưởng cao đẹp như thế.

45. Càng ngày, Saviô càng cố gắng trở nên giống Chúa Giêsu hơn. Một hôm, trong lớp có mấy học sinh tinh nghịch, nhồi tuyết vào lò sưởi khiến lửa tắt ngấm. Ai nấy đều co ro vì lạnh. Cha giáo vào lớp giận dữ quát hỏi: “Ai làm trò này?”.

47. Lớp học im phăng phắc. Đám học sinh nghịch ngợm không dám thú tội. Chúng đổ lỗi cho Saviô. Cậu không cãi lại nhưng lặng lẽ cam chịu để được giống Chúa Giêsu. Ước mong các em học sinh luôn có lòng quảng đại như thế.

46. Cha giáo vừa sừng sốt vừa tức giận. Ngài quát hỏi:
- “Savio, có đúng là con làm điều ấy không?”. Saviô lặng thinh.
- Được rồi, đã vậy thì ra quỳ giữa lớp.
Như con chiến vô tội, Saviô lặng thinh ra quỳ trước mặt các hạm.

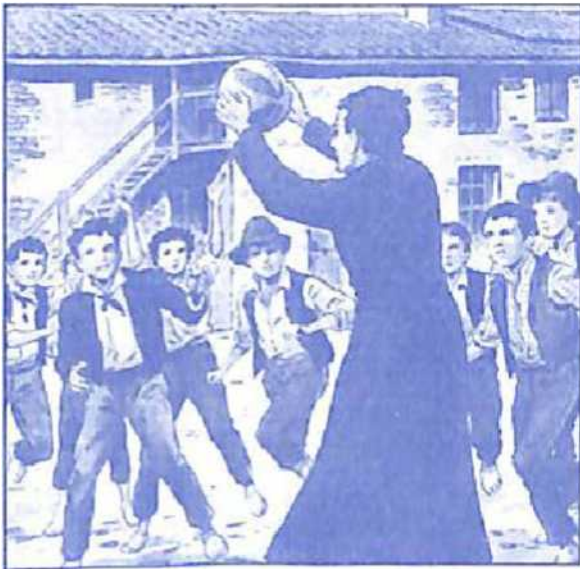
48. Nhưng rồi, mọi chuyện được lộ ra. Cha giáo hỏi:
- “Tại sao hôm qua con không nói gì cả vậy”.
- Saviô khiêm tốn và lễ phép trả lời: “Thưa cha, để các bạn khỏi bị phạt Và lại, con muốn nên giống Chúa Giêsu hơn”.

49. Ngày 13-6-1853, Saviô được nhận lãnh bí tích Thêm Sức cùng với một số bạn khác trong xứ. Cậu biết rõ đó là bí tích ban sức mạnh Thánh Thần để cậu trở nên chứng nhân trung thành của Chúa Kitô hầu tích cực xây dựng Hội Thánh Người.

50. Vì nghèo túng, cha mẹ Saviô không thể lo cho cậu vào chủng viện. Cha Quy Lierô biết điều ấy liền nhớ tới Don Bosco là người cha hiền của các thanh thiếu niên. Cha ấy đang lo cho giới trẻ nghèo và bị bỏ rơi tại thành phố Tôrino.

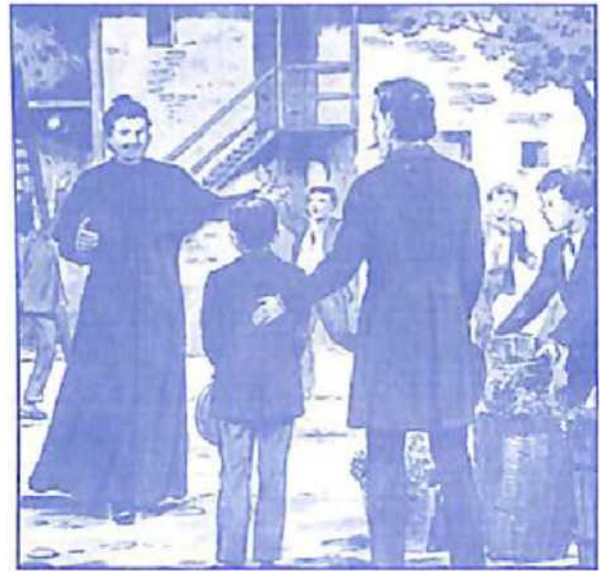
51. Chính thời gian này, Don Bosco đang có dự định về làng Bécky là quê mẹ của Don Bosco. Năm nào Don Bosco cũng dẫn học sinh về đó để giúp hái nho cho hai người anh và mừng lễ Mai Khôi.

52. Cha Quy Lierô liền đi Tôrinô để bàn chuyện với Don Bosco việc gửi Saviô vào trường của ngài. Don Bosco là vị linh mục đang hiến thân phục vụ giới trẻ, nhưng ngài cũng mơ trường để vun trồng ơn gọi.

53. Ngài đã từng xuất bản nhiều sách báo công giáo hầu giúp dạy giáo lý cho các gia đình lao động nghèo. Cha Quy Liero đã xin Don Bosco nhận Savio vào trường ngài để hy vọng một ngày mai cậu sẽ trở thành linh mục.

54. Thế là vào một buổi sáng đầu tháng 10, ông Carôlô dẫn Saviô đi gặp Don Bosco tại Bécky. Với những lời đơn sơ, cậu bày tỏ tâm hồn mình cho vị linh mục quý mến. Don Bosco nhận ngay ra tâm hồn trong trắng của cậu.

55. - Cha ơi, cha nhận con vào trường của cha nhé.
- Cha thấy con là tấm vải tốt.
- Thừa cha, tấm vải này để làm gì?
- Để may một tấm áo cho Thiên Chúa.
-Ồ hay quá, con là vải, cha là thợ may nhé.

56. - Con muốn trở thành chiếc áo đẹp để dâng cho Chúa Giêsu mến yêu.
- Nhưng trước hết, phải thử xem sức học của con như thế nào đã chưa. Đây cầm lấy, con hãy học thuộc bài báo này rồi mai đọc lại cho cha nghe.

57. Chưa đầy 10 phút sau, Saviô đã chạy tới và nói:

- Thưa cha, con xin phép được kiểm tra bài.
- Được, được, con đọc bài cho cha nghe.

Saviô đọc một mạch, không vấp phải chữ nào, cậu còn giải thích những ý nghĩa của bài báo.

58. Lúc chia tay, cậu hứa với Don Bosco

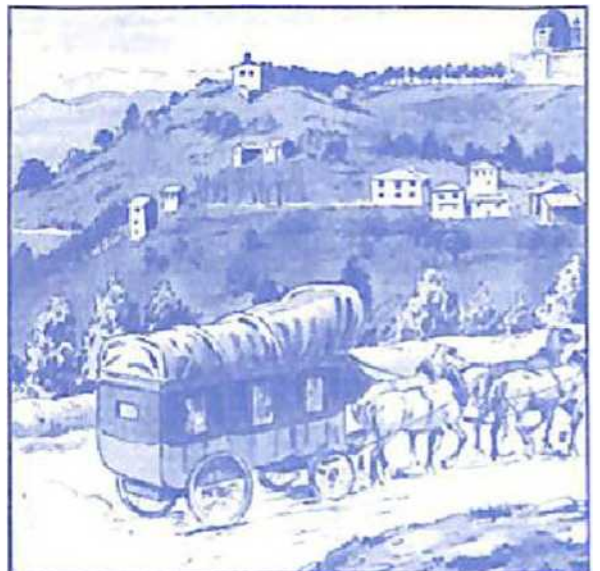
- Con sẽ cố gắng không để cha phải ân hận vì đã nhận con vào trường đây!

Trở về nhà cậu từ giã cha mẹ để lên ở với Don Bosco hầu bắt đầu học tập, chuẩn bị cho chức linh mục.

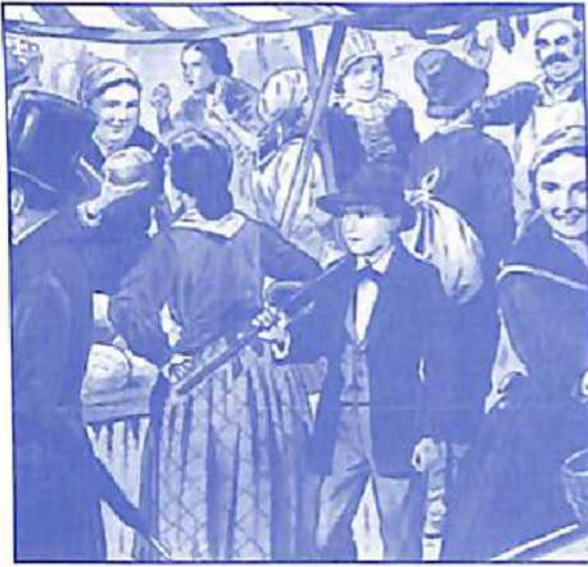

59. Don Bosco mỉm cười:

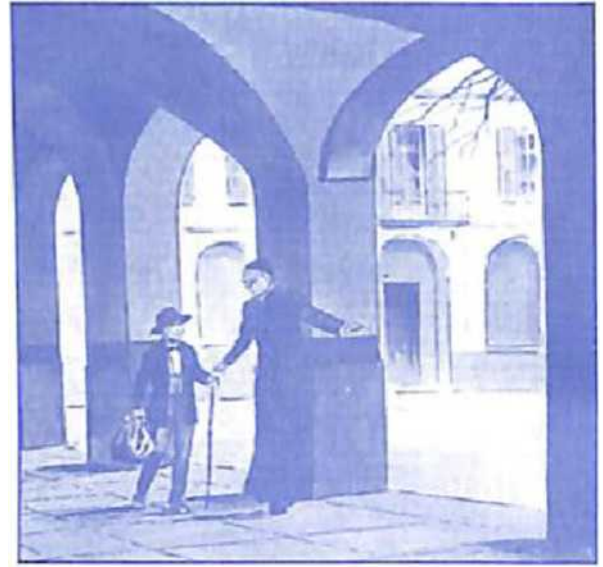
- Giỏi lắm, giỏi lắm! Con trả bài cho cha sớm, thì cha trả lời sớm cho con. Cha sẽ đưa con về Tôrinô với cha. Từ giây phút này, con đã là học sinh của cha rồi.

60. Đường xa mỗi mệt, nhưng Saviô rất vui. Cuối cùng cậu hớn hở khi thấy thành phố Tôrinô hiện ra trước mắt. Đạo ấy, dân thành chỉ có khoảng 160 ngàn người. Quả là một thành phố vĩ đại so với làng Mônđoniô nhỏ bé.

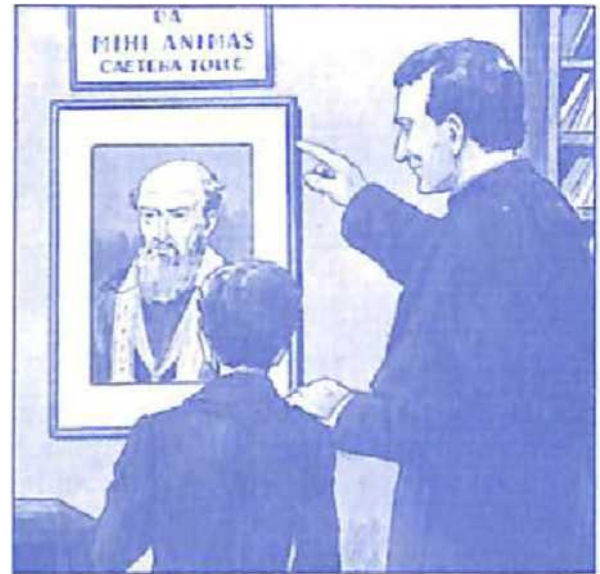
61. Xuống xe, Saviô rẽ ngang qua khu chợ. Kẻ bán người mua thật náo nhiệt. Theo chỉ dẫn của cha Quy Lierô thì nguyện xá của Don Bosco không còn xa bao nhiêu, Saviô bước nhanh để tìm đến trường

62. Tới nơi, cậu lịch sự chào người gác cổng và hỏi xem phòng của Cha Don Bosco ở chỗ nào. Được một thầy hướng dẫn tới văn phòng Don Bosco, cậu gõ cửa theo phép lịch sự và rồi chờ cho tới khi nào ngài cho phép vào.

63. Cha con tay bắt mặt mừng, Don Bosco trò chuyện, hỏi thăm về cuộc hành trình và về làng quê của cậu. Saviô kể cho cha tất cả tin tức về vị linh mục quản xứ và hoàn cảnh của gia đình, cha mẹ.

64. Đang khi hai cha con trò chuyện, Saviô nhìn thấy tấm bảng treo, có dòng chữ lạ, cậu liền hỏi ý nghĩa của chúng. Thay vì trả lời, Don Bosco lại đố cậu tìm ra ý nghĩa của hàng chữ ấy.

65. Tuy đã được học ít nhiều tiếng Latinh, Saviô vẫn không thể dịch xuôi được những dòng chữ ấy. Don Bosco bèn giúp cậu. Cuối cùng, ý nghĩa của câu ấy là: “Xin cho con các linh hồn, còn mọi sự khác xin cứ cất đi”

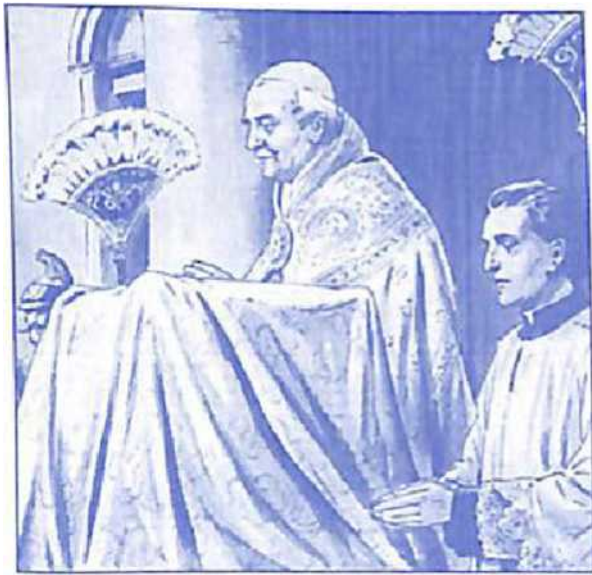
67. - Hay quá, hay quá! Con hiểu rồi. Ở đây người ta không buôn bán giống ngoài chợ mà chỉ mua về cho Chúa các linh hồn mà thôi. Xin cha giúp con cứu rỗi linh hồn con nhé!

66. Ngày hôm sau, Saviô được vào lớp để học Latinh với 12 bạn khác. Cha Bongianinô là chủ nhiệm của lớp. Cha cũng dạy tiếng Hy Lạp nữa. Vì là bạn của Don Bosco, nên cha sẵn sàng nhận các học sinh của nguyện xá mà không phải đóng học phí.

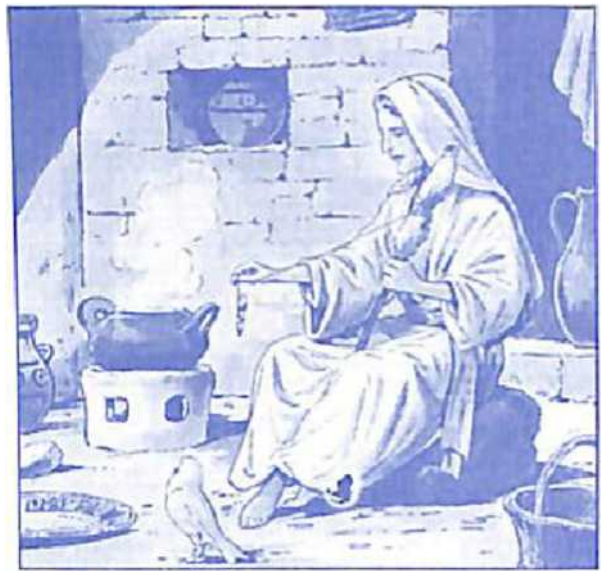
68. Vốn biết rằng một Kitô hữu tốt luôn phải chu toàn bốn phận, Saviô hằng nghiêm chỉnh học hành. Cậu sớm tỏ ra là học sinh xuất sắc nhất lớp. Từ thầy đến các bạn, ai cũng nể phục cậu học sinh mới này.

69. Ngày 8-12-1854, một biến cố vĩ đại xảy ra trong lịch sử Giáo Hội: Đức Thánh Cha Piô IX công bố tín điều Đức Mẹ Vô Nhiễm Nguyên Tội, nghĩa là từ lúc thụ thai, Mẹ không hề mắc tội tổ tông truyền. Đây là một trong bốn đặc ân lớn của Đức Mẹ.

70. Để dọn mừng kính lễ Đức Mẹ, Saviô đã đi xưng tội. Rồi đúng ngày lễ, cậu đến quỳ trước tượng Đức Mẹ, nhắc lại những lời hứa khi rước lễ lần đầu. Kể từ đó, Saviô là người nhiệt tình nhất trong việc tổ chức các lễ Đức Mẹ.

71. Chính Đức Mẹ Maria cũng không ngờ rằng mình được Thiên Chúa tuyển chọn làm đấng vô nhiễm và làm Mẹ Chúa Giêsu. Tại Nguyễn Xá, các học sinh của Don Bosco nô nức hân hoan mừng kính Đức Mẹ trong ngày lễ trọng đại này.

72. Vào Chúa nhật thứ nhất mùa chay, Don Bosco giảng về ơn gọi nên thánh: “Thiên Chúa muốn cho mọi người nên thánh. Ngài ban đủ ơn để ai cũng có thể nên thánh. Chúa sẽ thưởng công bội hậu cho những ai cố gắng nên thánh.” Saviô luôn tự nhủ lòng mình: “Tôi phải nên thánh”.

73. Từ đó trở đi, Saviô luôn ép mình làm việc đền tội, với những việc hy sinh hãm mình thật nặng nề. Don Bosco nhận ra ngay sự khác thường nơi cậu, vì Saviô đã mất hẳn nét hồn nhiên vui tươi.

75. - Này Saviô ơi, hãy coi chừng. Đừng nên thánh với vẻ mặt ủ dột sầu buồn. Con thấy không? Vị thánh nào cũng tươi cười trong Chúa. Hãy nên thánh bằng cách làm việc theo ý Chúa cách vui vẻ. Một vị thánh buồn thì đáng buồn cho một vị thánh.

74. Nhờ lời dạy của Don Bosco, Saviô lấy lại được sự bình an trong tâm hồn. Vì thế, cậu viết thư cho một người bạn: "Trong trường, chúng tôi nên thánh bằng cách sống thật vui, khi chơi cũng như lúc học hành".

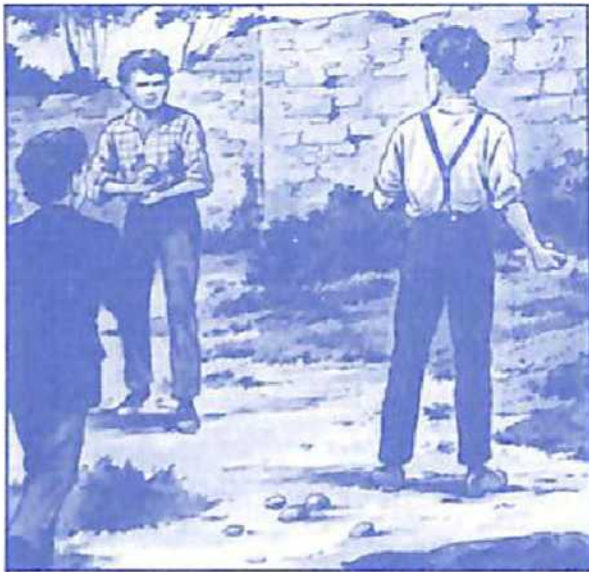
76. Saviô luôn là người hồn nhiên vui tươi giữa chúng bạn. Cậu sẵn sàng kể các chuyện vui cho các bạn nghe. Ai cũng yêu mến Saviô như một người bạn tốt, Cậu là mẫu gương cho các học sinh trong trường.

77. Một hôm, cậu nghe có hai học sinh định đánh nhau. Họ lớn tuổi hơn cậu. Savio hết lời can ngăn, nhưng cả hai vẫn quyết ăn thua với nhau cho hả dạ. Thế rồi họ hẹn gặp riêng nhau ở một nơi vắng vẻ.

78. Được rồi, các bạn cứ việc. Tôi chỉ xin một điều là để tôi làm trọng tài. Tôi hứa danh dự sẽ không méc ai hết. Hai học sinh đồng ý. Họ cho Savio biết điểm hẹn và yêu cầu Savio giữ đúng lời hứa.

79. Tới điểm hẹn, hai đối thủ hăm hè:
- Mà y là thằng đều. Tao sẽ đập nát đầu mà y ra.
- Tao sẽ cho mà y ra cám với mấy hòn đá này.
Thế là hai kẻ thù bắt đầu nhặt đá để ăn thua đủ với nhau. Savio đứng đó chứng kiến sự việc xảy ra.

80. - “Khoan đã” - Savio lên tiếng và giơ Thánh Giá lên.
- “ Xin các bạn hãy ném vào đầu tôi trước”.
Savio muốn cho hai bạn nghĩ đến cuộc thương khó Chúa Giêsu, hy vọng nhờ đó họ sẽ suy nghĩ và thôi đánh nhau.

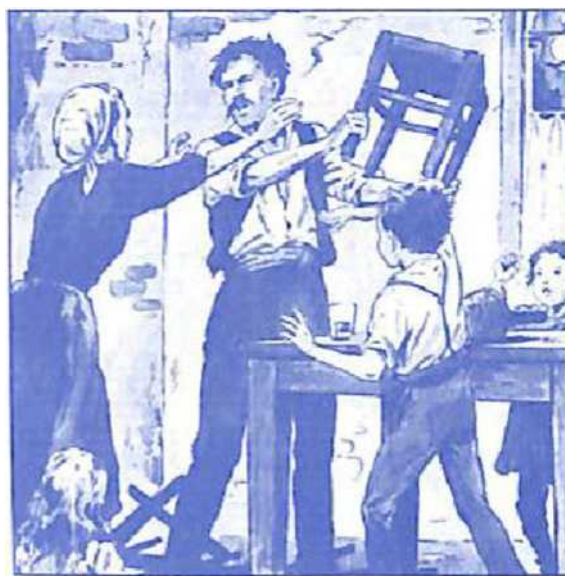
81. “Chúa Giêsu trước khi tắt thở còn tha thứ cho những kẻ làm khốn mình. Thế mà chúng ta là kẻ tội lỗi lại không biết tha thứ cho nhau sao? Xin các bạn hãy ném tôi trước đi”. Nói xong, Saviô đến quỳ trước mặt một trong hai anh bạn.

82. Người bạn đó liền nói: “Savio anh có lỗi gì mà tôi ném đá anh? Tôi còn sẵn sàng bênh vực anh nữa là khác”. Quay sang người bạn kia, Savio lặp lại những lời tương tự và anh ta cũng đáp lại y như người bạn trước.

83. “Tôi là một kẻ hèn mọn yếu đuối và tội lỗi, thế mà các bạn lại thương. Còn Chúa Giêsu, Ngài đã chết trên Thánh Giá để tha tội cho chúng ta”. Cả hai đã hối hận và làm hòa với nhau. Thế rồi cả hai đều tìm tới cha linh hướng để xưng tội.

84. Trong nhà Don Bosco, các học sinh gồm đủ thứ lứa tuổi sống lẫn lộn với nhau. Trong số đó có những anh em chưa được rửa tội và chưa biết đọc kinh. Các em bị nhiều thói hư tật xấu từ khi còn sống trong gia đình với cha mẹ.

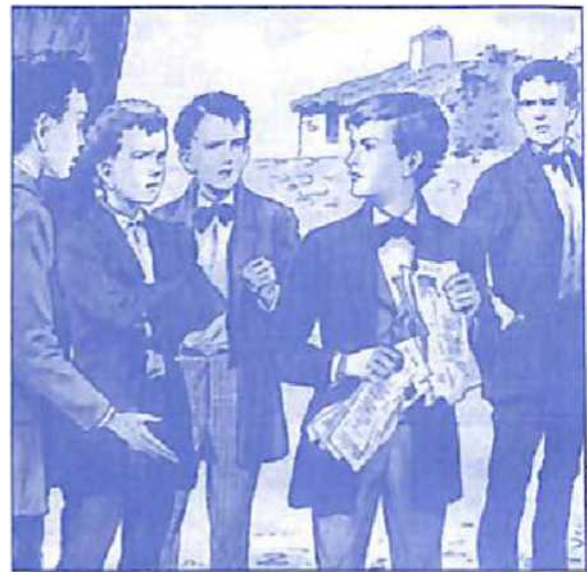
85. Don Bosco yêu mến tất cả những ai Chúa gọi đến cho mình. Điều cha quan tâm lo lắng hơn cả là làm sao cho họ được rỗi linh hồn. Ngài khuyên Saviô hãy cùng quan tâm lo lắng như ngài, nhất là đối với những em chưa tốt.

86. Có lần, một học sinh cố tình gây sự, đánh Saviô:
- “Tôi cứ đánh mày đấy. Đi mà méc Don Bosco của mày”.
Saviô giận lắm, nhưng cậu đã kịp tự chủ và sẵn lòng tha thứ cho người bạn ấy.

87. Thật vậy, vì lòng mến Chúa, không những Saviô đã nhịn nhục, mà còn cầu nguyện cho bạn ấy nữa. Mấy ngày sau, cậu ta hối hận và đến xin lỗi Saviô. Cũng thời ấy, sách báo đồi trụy được đưa vào trường, Saviô đã ra sức chống lại việc đọc những sách độc hại này.

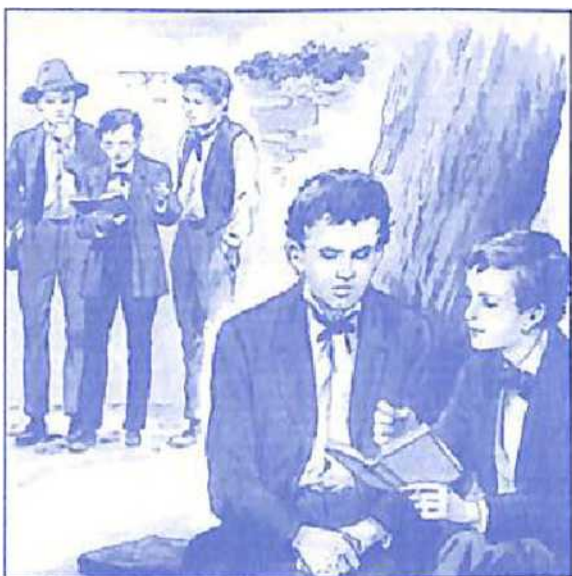
88. Nghe Saviô khuyên nhủ, một số bạn cứ giả điếc làm ngơ. Họ cứ tìm đọc các sách báo xấu. Saviô trông thấy liền giắt lấy thứ sách độc hại đó rồi xé nát ra. Cậu nói: “Tại đây, chúng ta muốn sống trong sạch. Các bạn đừng làm gương mù”.

89. Vài tháng sau, các học sinh trong trường đã bỏ hẳn thói đưa sách xấu vào trường. Saviô xin phép Don Bosco cho lập hội Đức Mẹ Vô Nhiễm. Mục đích chính là giúp các bạn làm lành lánh dữ. Rất nhiều học sinh tốt hưởng ứng gia nhập hội.

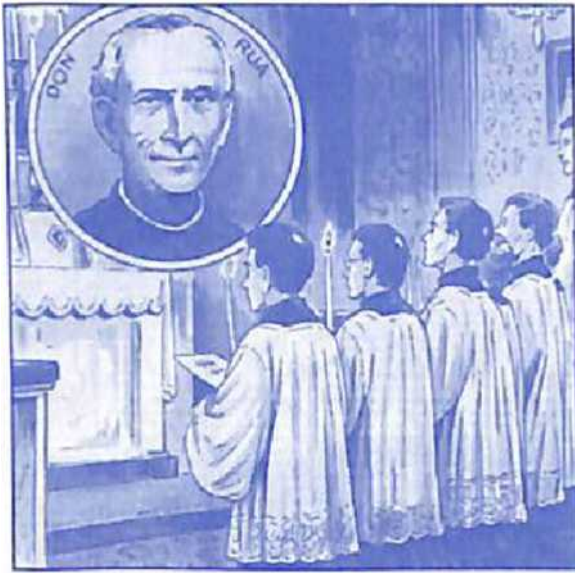
90. Chủ trương của hội là giúp các hội viên yêu mến Đức Mẹ và truyền bá lòng sùng kính ấy. Saviô thưa với Don Bosco: “Con rất sung sướng nếu cứu được nhiều linh hồn các bạn con về cho Chúa. Xin Cha hướng dẫn con làm việc này”.

91. Các hội viên có bốn phận dạy giáo lý cho các bạn chưa biết về Thiên Chúa hoặc về Giáo Hội. Ngoài ra, họ còn phải làm gương tốt, khuyên nhủ những bạn xấu để họ được trở nên tốt hơn. Nhờ đó, các học sinh trong trường mỗi ngày một tiến tới hơn về kỷ luật.

92. Tuy được bầu làm hội trưởng, nhưng Saviô đã khiêm tốn khước từ. Cậu nhường chức hội trưởng cho Micae Rua lúc ấy đang là một thầy giáo trong trường. Về sau, thầy là tu sĩ và là bề trên tiên khởi của dòng Salêdiêng Don Bosco.

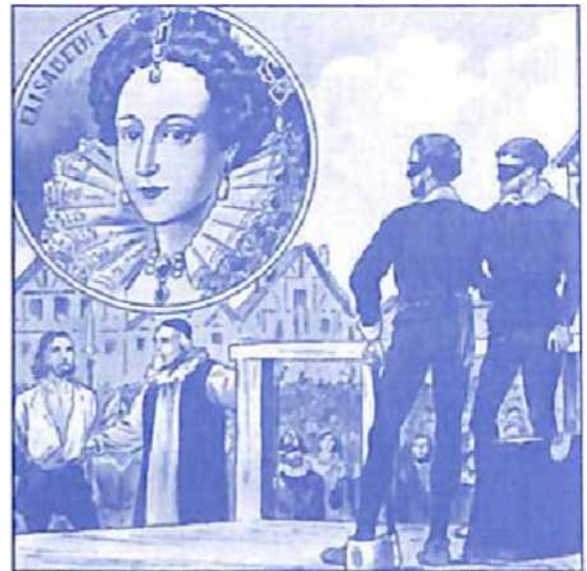
93. Ngày 17/12/1859, có 19 người đầu tiên gia nhập dòng Salêdiêng Don Bosco. Trong số đó có 17 người là hội viên Hội Đức Mẹ Vô Nhiễm. Sau này, thầy hội trưởng Micae Rua đã được Giáo Hội phong Á Thánh, lễ nhớ vào ngày 29 tháng 10 mỗi năm.

94. Mỗi tối, Don Bosco có thói quen tụ họp các học sinh lại để đọc kinh rồi nói mấy lời huấn từ trước khi chúng lên giường ngủ. Ngài thường kể lại những truyện vui lành mạnh để dạy cho các em sống tốt lành và thánh thiện.

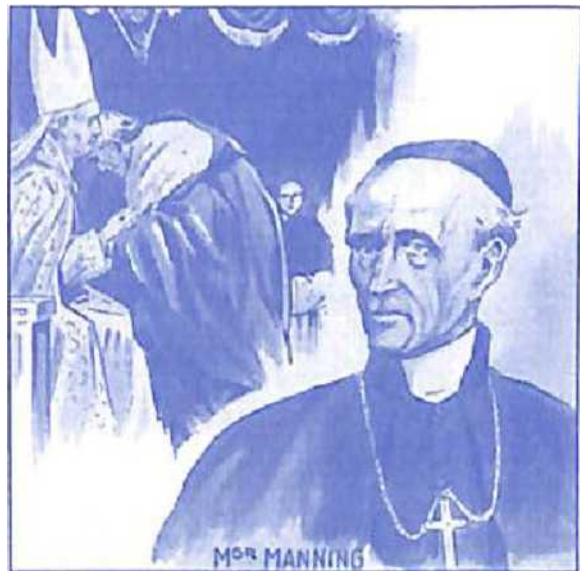
95. Thời ấy, nước Anh đang có phong trào trở lại đạo công giáo. 300 năm về trước, Vua nước Anh là Henri VIII đã bỏ Giáo Hội Công Giáo để theo Tin Lành, lập ra Anh giáo. Lý do khiến ông hành động như vậy là vì Đức Giáo Hoàng không cho phép ông cưới vợ của người anh ruột.

96. Từ đó, những người công giáo tại Anh quốc bị bách hại liên tục. Hàng ngàn linh mục bị giết dưới triều nữ hoàng Elisabet đệ nhất. Nhiều người công giáo bị lưu đày hoặc phải ra nước ngoài lánh nạn.

97. Trong thời gian Saviô sống tại nhà Don Bosco, tình hình nước Anh có phần sáng sủa hơn. Đức Thánh Cha đã bổ nhiệm được nhiều giám mục coi sóc những giáo phận trống ngôi bấy nay. Nhiều tín đồ Anh Giáo trở lại Công Giáo.

99. Năm 1845 mục sư Tin Lành là Newman được rửa tội. Năm 1851, mục sư Mannia gia nhập đạo Công Giáo. Sau này cả hai vị đều được phong hồng y. Don Bosco thường kể cho các học sinh nghe những tin tương tự về thế giới Công Giáo.

98. Một sáng nọ, Saviô nói với Don Bosco: “Thưa cha, khi đã rước lễ, con cầu nguyện thật nhiều cho nước Anh. Con ao ước được đi giúp họ nhận biết và yêu mến Đức Thánh Cha. Một ngày kia, người Anh sẽ trở lại rất nhiều cha ạ”.

100. Vì lòng yêu mến Chúa Giêsu Thánh Thể, Saviô rất siêng năng rước lễ. Mỗi ngày, cậu dâng lên Chúa Giêsu Thánh Thể biết bao hy sinh âm thầm để cứu các linh hồn và cầu nguyện cho kẻ có tội được ăn năn trở lại.

101. Mỗi khi rước lễ xuống, Saviô trở về chỗ, úp mặt vào hai bàn tay để cầm lòng cầm trí mà thưa chuyện với Chúa Giêsu. Có biết bao điều cần phải nói với Chúa. Giờ phút này là giờ phút tốt lành nhất để kín múc những ơn lành thiêng liêng.

103. Một hôm, cả trường thấy vắng bóng Saviô. Không ai đoán được cậu ở đâu. Mãi tới giờ cơm trưa mà người ta vẫn chưa thấy cậu có mặt. Don Bosco hết hoảng kiếm tìm thì thấy Saviô đang trò chuyện với Chúa Giêsu trong nhà thờ.

102. Lúc đó, Saviô đang quỳ, mắt đăm đăm hướng về phía nhà chầu. Don Bosco gọi: “Saviô oi!”, vẫn không thấy cậu nhúc nhích. Ngài tới gần và phải đụng vào vai mới làm cho cậu tỉnh dậy được khỏi cơn ngất trí.

104. Saviô nói với Don Bosco: “Thưa Cha, lễ đã xong rồi sao?”. Don Bosco trả lời: “Hai giờ chiều rồi, con ạ. Từ sáng tới giờ, cả nhà đi tìm con”. Savio lúng túng nói với cha: “Con thành thật xin lỗi. Con đã lỗi luật nhà”.

105. Mẹ Magarita, thân mẫu của Don Bosco cũng nhận xét khá nhiều về cậu học trò thánh thiện này. Mẹ nói với Don Bosco: “Ở đây con có nhiều trẻ rất tốt, nhưng không có đứa nào thánh thiện bằng Đaminh Saviô”.

107. Bệnh dịch bất ngờ tấn công thành phố Tôrinô và giết chết nhiều người. Don Bosco cho phép các học sinh của mình đi giúp đỡ dân chúng. Trong số đó, có cả Saviô. Nhưng lạ thay, không một em nào bị lây nhiễm bệnh dịch.

106. Một hôm Saviô tới gõ cửa phòng Don Bosco và nói: “Cha ơi, xin cha đi theo con. Có bệnh nhân muốn gặp cha”. Don Bosco hỏi: “Làm sao con biết?”. Saviô trả lời: “Xin cha đừng hỏi nữa, cha đến mau”.

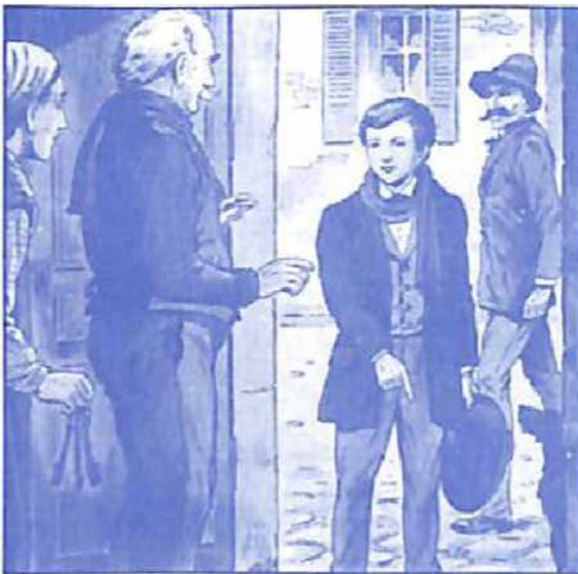
108. Thế là, Saviô dẫn Don Bosco hướng thẳng tới ngôi nhà nọ. Cậu chỉ lên lầu thứ ba và nói: “Thưa cha, kia kìa, người bệnh đang ở trong đó”. Nói xong, cậu trở về trường. Còn Don Bosco tiến vào trong nhà để giúp người bệnh.

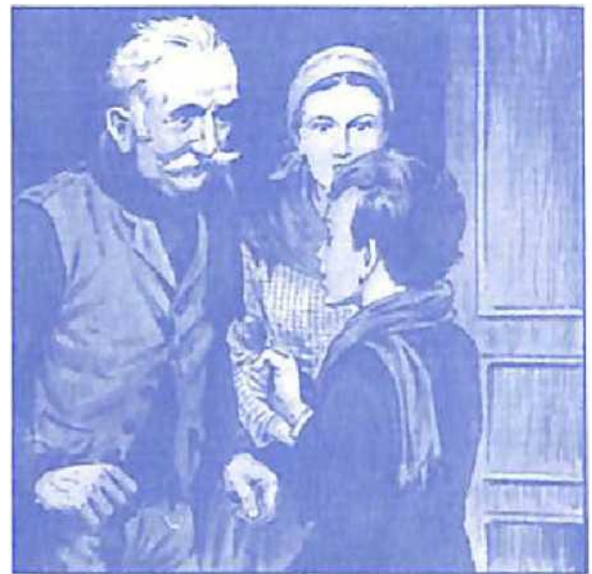
109. Quả thực, vừa lên tới lâu ba, Don Bosco thấy một người đang hấp hối, chẳng một ai chăm sóc. Từ lâu, ông ao ước được gặp một linh mục. Don Bosco liền giải tội và xức dầu cho ông. Cuối cùng, ông được ơn chết lành.

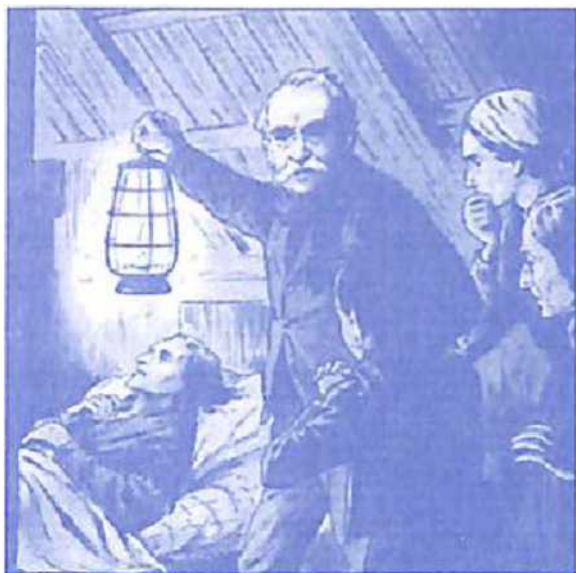
110. Lần khác, nhằm ngày 18- 12, một sức mạnh vô hình đã thôi thúc. Saviô ra khỏi nguyện xá. Cậu đến bấm chuông nhà một người hàng xóm. Chủ nhà ra mở cửa. Ông ngạc nhiên hỏi Saviô: “Cháu muốn gì?”

111. - Thưa ông, phải chăng nhà ông có một người bệnh?
- Cảm ơn Chúa, không hề có ai bệnh tật trong nhà tôi.
- Vậy mà cháu cảm thấy có người đau yếu cần sự giúp đỡ. Xin ông xem kỹ cho

112. - Có lẽ cháu làm nhà rồi đó. Tất cả chúng tôi đều khỏe.
- Xin lỗi ông, nhưng cháu biết có một bà cụ đang nằm ốm liệt trên lâu. Vì lòng mến Chúa, cháu xin ông kiểm tra cho kỹ xem.

113. Thấy cậu bé năn nỉ, chủ nhà liền lên gác xem thì thấy quả là đúng. Có một bà lão đang nằm liệt trong xó vì nhiễm bệnh nặng. Ông liền cho người đi tìm linh mục. Bà lão đã được rước Chúa Giêsu lần cuối và rồi qua đời trong ơn nghĩa Chúa.

115. Tháng 6 năm 1856, Saviô cũng lâm bệnh. Cậu phải vào nằm tại phòng thuốc. Nhưng cậu tận dụng thời gian đó để chăm sóc các bạn hơn là lo cho chính mình, cậu thường lân la tới giường bệnh nhân khác để hỏi thăm và tạo niềm vui cho họ.

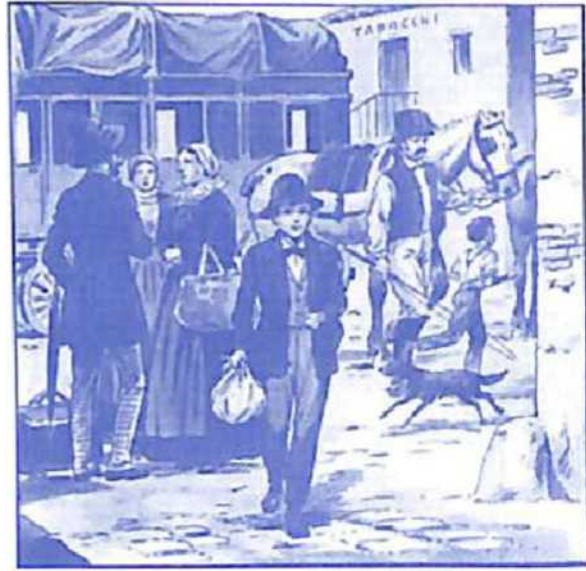
114. Don Bosco lo ngại về bệnh tình của Saviô. Ngài phải cho cậu nghỉ học, về quê dưỡng bệnh. Cha mẹ cậu vui sướng vì được gặp lại người con yêu quý. Trong khi dưỡng sức tại nhà, Saviô không quên giúp các trẻ em trong xóm để chúng nhận biết và yêu mến Chúa Giêsu.

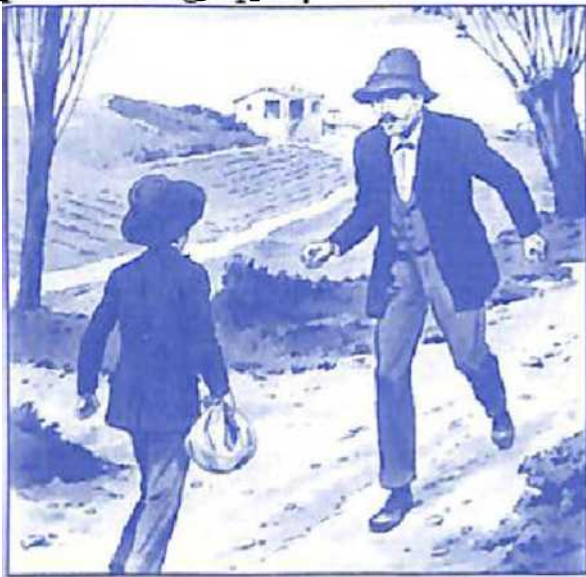
116. Cuối tháng 8 Saviô trở lại Tôrinô, nhưng đến tháng 9, cậu lại xin phép Don Bosco về thăm mẹ. Cậu nói: “Thưa cha, con muốn về nhà ngay vì mẹ con đau nặng”. Không ai hiểu lý do nào làm Saviô xin về đột xuất như vậy.

117. Don Bosco hỏi: “Làm sao con biết được mẹ con đau? Con mới từ Mônđôniô về cách đây khoảng mấy tuần thôi mà. Saviô đáp: “Thưa cha, mẹ con đau nặng, xin cho con về thăm”. Don Bosco nói tiếp: “Có ai nhắc con về hả?”. “Không ăi nhắc, nhưng con biết phải về để giúp mẹ con”.

118. Don Bosco hiểu ý liền cho cậu về ngay. Ngài cho cậu tiền xe và căn dặn: “Đây là tiền xe, Hãy cầm lấy để đi đường mà dùng. Tối Kieri, con hãy sang xe khác mà về Mônđôniô. Con về giúp mẹ rồi trở lại ngay để kịp học hành nhé”.

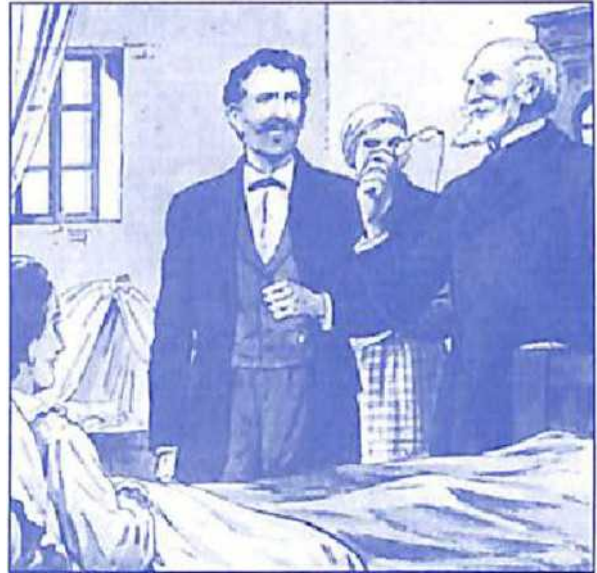
119. Saviô lập tức lên đường về nhà. Khi còn cách Mônđôniô vài cây số, Saviô gặp cha cậu đang hấp tấp đi tìm thầy thuốc. Ông ngạc nhiên nói: “Ồ kìa, Saviô, sao con ở đây? Con tạm sang bà ngoại chơi rồi bà ngoại sẽ đưa con về...”

120. Ông nói tiếp: “Mẹ con đau nặng, nhưng rồi cũng qua khỏi thôi. Con đừng lo”. Dù nghe bố nói như vậy, Saviô vẫn vội chạy về với mẹ. Bà mẹ ngạc nhiên khi thấy con về bất ngờ. Cậu an ủi mẹ: “Mẹ đừng lo, Đức Mẹ sẽ cứu chữa mẹ”

121. Cậu đeo vào cổ cho mẹ mẫu ảnh Đức Mẹ rồi iập tức trở về Tôrinô. Bà mẹ không còn cảm thấy đau đớn nữa. Ngay sau đó, em bé Catarina chào đời. Cả nhà mừng vui vì có thêm một người con. Họ hân hoan tạ ơn Thiên Chúa.

122. Bác sĩ tới. Ông sững sốt khi thấy bà mẹ đã khỏe mạnh và sinh nở bình an. Về tới Tôrinô, Saviô kể cho Don Bosco nghe: “Thưa cha, con chào mẹ con rồi đeo vào cổ mẹ một mẫu ảnh. Thế là mẹ con được khỏi bệnh”.

123. Niên khóa năm 1856- 1857 khai giảng, Saviô lên lớp 11, lớp do cha Piccô làm chủ nhiệm. Hằng ngày đi lại nhiều trên đường phố, Saviô hết sức cố gắng gìn giữ con mắt để tránh tội. Song việc đi lại quá vất vả khiến cậu lại ngã bệnh.

124. Cậu nhức đầu và ho liên hồi từng cơn một. Don Bosco rất lo ngại nên đã buộc cậu nghỉ học, đi điều dưỡng nơi phòng thuốc. Trong thời gian này, dù bệnh tình như thế, Saviô luôn vui tươi đón nhận, hầu được thông phần đau khổ với Chúa Giêsu.

125. Saviô cho các bạn biết rằng mình chẳng còn sống được bao lâu nữa. Cậu thầm dâng trọn cuộc đời cho Chúa và không ngừng cầu nguyện cho các tội nhân được hoán cải. Cậu cũng không quên cầu nguyện cho các công việc của Don Bosco được phát triển

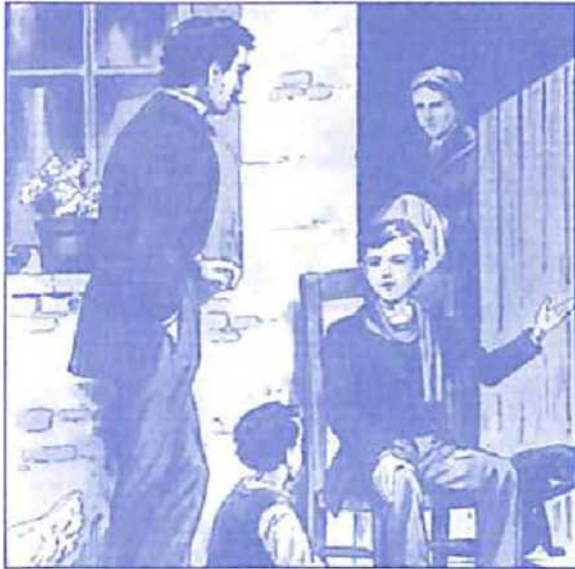
126. Don Bosco nghĩ đến không khí trong lành của miền quê và hy vọng rằng Saviô có thể mau chóng hồi phục sức khoẻ ở đó. Thế là ngài khuyên Saviô lên đường. Dù không muốn về nhà nhưng vì vâng lời, cậu chấp nhận đề nghị của Don Bosco.

127. Trước khi lên đường, cậu tổ chức một buổi họp mặt tất cả hội viên trong hội Đức Mẹ Vô Nhiễm. Cậu nhắn nhủ các bạn hãy nghiêm túc tuân giữ luật hội rồi thân ái tạm biệt tất cả. Khi chia tay, cậu nói với Don Bosco: “Cha ơi, chúng ta sẽ gặp nhau trên thiên đàng”.

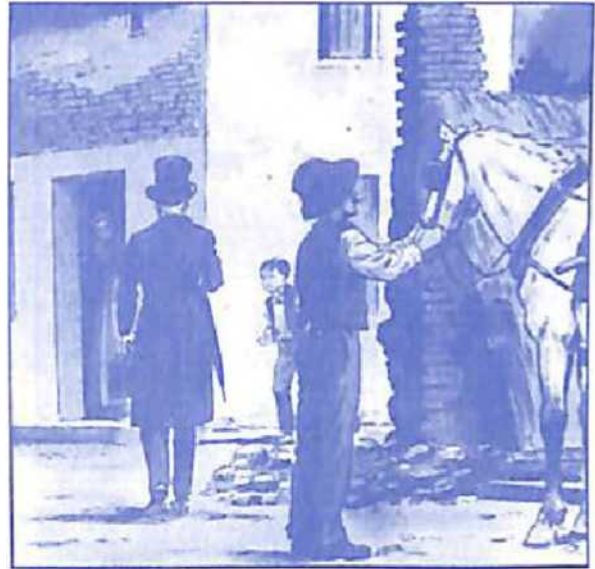
128. Don Bosco hiểu ý cậu nên rất xúc động. Nhưng Saviô an ủi ngài: “Lên trời rồi, con sẽ giúp cha được nhiều hơn. Khi sống gần bên Chúa, con sẽ cầu nguyện nhiều cho cha, cho các linh hồn và cho cả các bạn của con nữa”.

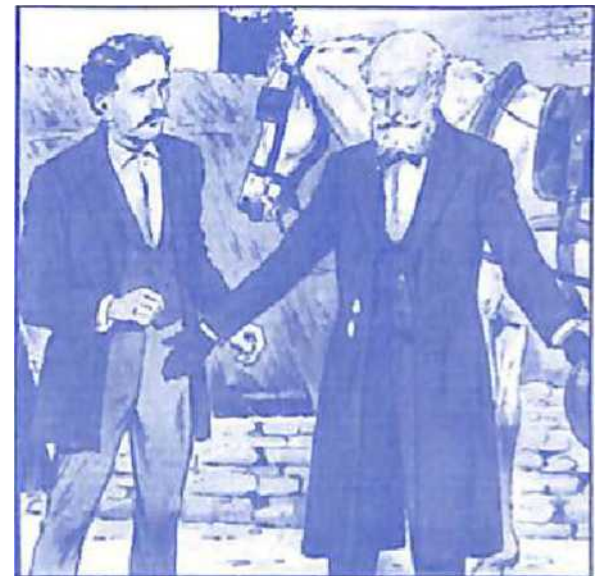
129. Bố của Saviô đã lên tận Tôrinô để đón con về. Nghỉ ngơi vài ngày ở thôn quê Saviô thấy khoẻ hơn nhiều. Cậu muốn trở về Tôrinô, nhưng người cha không cho. Thế là lần nữa, cậu đón nhận hy sinh này vì lòng mến Chúa.

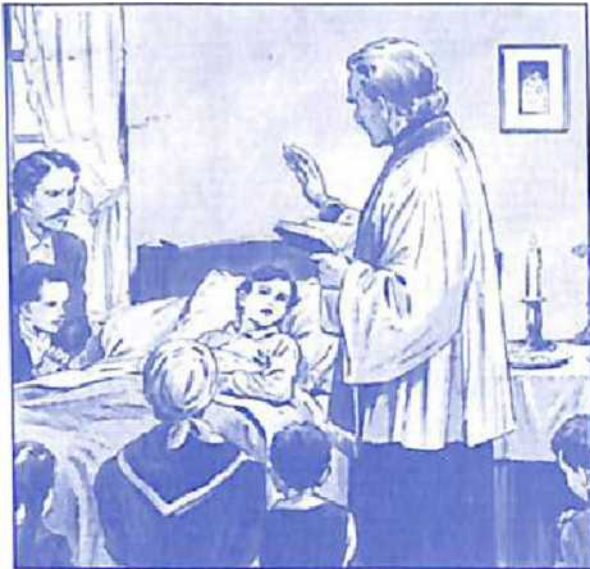
130. Ai cũng sợ đau khi phải chảy máu. Thế mà Saviô không sợ, chỉ vì cậu luôn suy về cuộc thương khó Chúa Giêsu. Cậu bình tĩnh nói: “Cháu không sợ đau. Cái đó chẳng thấm gì so với vết thương của Chúa”.

131. Thời đó y học còn thô sơ nên không chữa được bệnh cho Saviô, giả như cậu sống vào thời nay, có lẽ sẽ không đến nỗi nào. Dù sao, mọi sự được an bài theo thánh ý Chúa, Ngài muốn sao nên vậy.

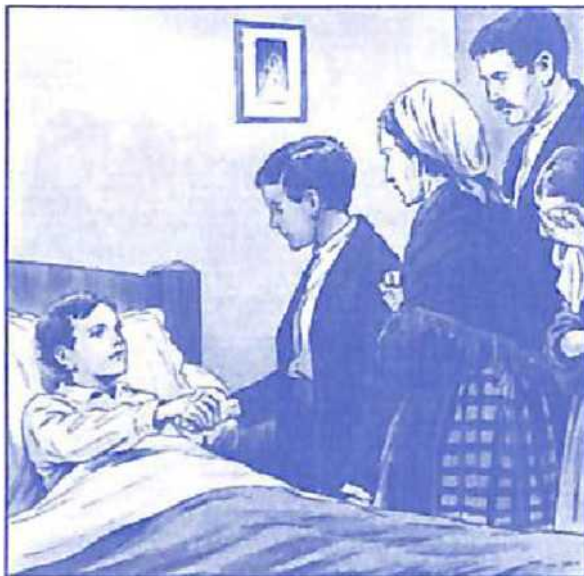
132. Bác sĩ tỏ ra xúc động và thán phục. Tuy nhiên, ông phải thừa nhận rằng sau 10 phút tiêm, bệnh tình của Saviô trở nên trầm trọng thêm. Saviô vẫn vui tươi đón nhận những đau khổ Chúa gửi đến để đền tội cho mình và cho người khác.

133. Khi linh mục đến xúc dầu cho cậu, Saviô sốt sắng thưa đáp những kinh đã được ghi trong phụng vụ. Giọng nói của cậu lúc này chỉ còn thều thào, yếu ớt. Thế nhưng, ai cũng thấy cậu toát lên vẻ thiết tha thành kính.

135. “Mẹ ơi, đừng buồn, con sẽ cầu nguyện cho mẹ cách riêng”. Thình thoảng người cha đẩy cửa vào hỏi; “Con có cần gì không?”. Saviô vui tươi trả lời: “Con chỉ cần gặp Chúa mà thôi”. Thế là cả nhà xúm quanh giường hiệp ý cầu nguyện.

134. - “Ba ơi, con sung sướng lắm vì được gần Chúa Giêsu”.
- Saviô ơi, con cầu nguyện cho ba nhé. Con có cần gì nữa không?
- Xin ba cầm cuốn sách kinh, đọc các kinh dọn mình chết lành cho con theo. Thế là Saviô cầm trí thưa lại những kinh đó.

136. Chiều thứ hai, mồng 9 tháng 3 năm 1857, Saviô khó thở hơn.
- Ba ơi, đã đến giờ con phải ra đi rồi, xin chúc tụng Chúa.
- Con ơi, con có cần ba làm điều gì cho con nữa không?
- Con không cần gì nữa. Con chỉ mong được gặp Chúa mà thôi.

137. Bà Brigitta nức nở khóc vì biết rằng giờ chết của con mình sắp tới. Saviô an ủi mẹ: “Mẹ ơi, mẹ biết con về thiên đàng mà”. Ông Carôlô cũng hết sức trấn an vợ mình, mặc dù trong lòng đau đốn vô kể.

138. Để cho người con yêu dấu đang hấp hối bớt buồn khổ, bà Brigitta đành lui ra ngoài, và ngồi khóc thầm tại cầu thang. Đang khi ông chồng của bà đọc kinh dọn mình chết lành: - Lúc đôi chân con tê bại, không còn lê gót trên đường đời được nữa. Lạy Chúa Giêsu rất nhân từ, xin thương xót con.

139. Khi đôi tay con lạnh lẽo, và run rẩy, không cầm nổi thánh giá và đành bỏ rơi xuống trên giường đau khổ của con.

- Lạy chúa Giêsu rất nhân từ, xin thương xót con.
- Lúc miệng con lần cuối cùng cử động kêu thánh danh Chúa....

140. Dấu đã kiệt sức, Saviô vẫn giơ tay lên cao và nói: “Ba ơi, con muốn về với Chúa Giêsu”. Bỗng dưng, cậu nhồm dậy với vẻ mặt chói ngời và nói: “Ồ kìa, đẹp quá, ba ơi”. Dường như cậu thấy cảnh trời rực rỡ mở ra cho cậu.

141. Thế là Saviô êm ái trút hơi thở cuối cùng. Còn đau khổ nào cho bằng nỗi đau khổ của người cha, người mẹ mất con. Còn ngậm ngùi nào hơn cảnh lũ em đứng đó chứng kiến cái chết của anh mình! Nhưng cả nhà đều tin rằng Saviô đã được về thiên đàng.

143. Vài tuần sau, trong ánh sáng huy hoàng, Saviô hiện về với cha cậu. Ông tưởng mình thấy trong mơ nhưng cậu nói: “Thật đấy, ba ạ, con đang ở thiên đàng rồi”. Đúng vậy, một đứa trẻ thánh thiện chắc chắn sẽ được Chúa đưa về thiên đàng ngay sau khi chết.

142. Ngày 10-3-1857, khi nhận được tin buồn Saviô đã chết, Don Bosco cho triệu tập con cái ngài lại để cầu nguyện cho cậu. Tuy nhiên, hết mọi người trong trường đều xác tín rằng Saviô là một vị thánh. Họ xin Saviô chuyển cầu cho mình.

144. Năm 1858, chính Don Bosco viết tiểu sử thánh Đaminh Saviô và nhiều người tỏ ý rất tán đồng việc làm này. Họ bắt đầu xin Saviô chuyển cầu cho mình trước toà Chúa. Và họ đã nhận được hết ơn này đến ơn kia nhờ lời chuyển cầu của Saviô.

145. Khoảng 20 năm sau, trong một đêm mơ, Don Bosco đã thấy Saviô ở trên thiên đàng. Cha kể lại như sau: “Cha thấy mình đứng giữa một cánh đồng mênh mông. Bỗng chốc, cánh đồng trở thành khu vườn tuyệt đẹp...

147. Cha đang say mê ngắm cảnh thần tiên đó thì bỗng từ đâu vang lên một điệu nhạc mê ly theo giọng hát du dương của cả một ca đoàn. Ai nấy đều hát theo giọng điệu riêng mình nhưng lại hài hoà tuyệt vời biết bao.

146. Họ là những người thuộc nguyên xá. Họ là những tu sĩ Salêdiêng đã qua đời. Có cả những khuôn mặt cha không quen biết. Ai nấy đều mặc áo trắng tinh, thắt đai hồng với vẻ mặt rạng rỡ sung sướng như các thiên thần trên trời

148. Chính Saviô dẫn đầu đoàn người diễm phúc ấy. Cậu tách ra khỏi đám đông và tiến lại gần cha, cảnh tượng thật tuyệt vời khiến cha tưởng thật mình đang ở thiên đàng.

149. Nhạc hoà tấu lại trôi lên hợp cùng tiếng hát du dương nhịp nhàng. Lúc ấy Saviô lên tiếng nói: "Thiên Chúa sai con đến để thưa với cha một vài điều". Thế rồi, Saviô trịnh trọng nói với cha như người có một sứ mạng đặc biệt từ Thiên Chúa.

150. - Cha sừng sốt hỏi: "Saviô ơi, con đang ở đâu vậy?"
Saviô đáp: "Con đang ở nơi hạnh phúc".
cha hỏi thêm: "Đây có phải là Thiên Đàng không?"
Saviô trả lời: "Thưa không, đây chỉ là hình ảnh mờ nhạt của Thiên Đàng mà thôi"

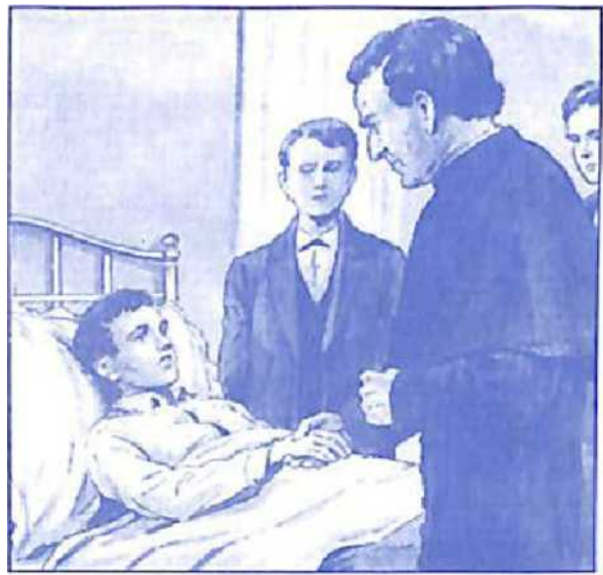
151. - Cha hỏi tiếp: "Thế Ánh sáng này là ánh sáng gì vậy?" -Và Saviô điềm nhiên đáp lại: "Đây chỉ là ánh sáng tầm thường và Thiên Chúa làm cho chói ngời hơn một chút. Còn ánh sáng thật của Thiên Đàng thì chói lọi hơn nhiều..."

152. Một lát sau, cha thấy Saviô giao cho cha xem một bó hoa. Trong đó có những hoa hồng, hướng dương, cẩm chướng, hoa huệ và nhiều bông lúa chín vàng. Cha hỏi: "Những bông hoa này có ý nghĩa gì? Nhân đức nào Thiên Chúa ưa thích hơn cả?"

153. Saviô vui tươi trả lời: “Thưa cha, đó là lòng sùng kính Đức Mẹ Maria. Xin cha khuyên các học sinh hết sức sùng kính Đức Mẹ. Hãy bảo các em năng cầu xin Đức Mẹ khi còn sống và chắc chắn giờ chết tới, Đức Mẹ sẽ bênh vực chở che.

154. Saviô nói tiếp: “Năm tới, Thiên Chúa sẽ gọi 8 học sinh của cha ra khỏi đời này. Nhưng cha cứ yên tâm, vì Ngài sẽ sắp đặt để có những người khác thay thế họ. Đức Thánh Cha sẽ nhận được phần thưởng đời đời xứng với công lao của Ngài.”

155. Cha tiến lại gần, cố tình nắm lấy áo của Saviô, nhưng tay cha chới với như nắm vào không khí. Cha ngỡ ngàng hỏi: “Saviô ơi, cha trông thấy con rõ ràng như bằng xương bằng thịt, vậy mà sao cha không thể đụng vào con?”.

156. Saviô mỉm cười đáp lại: “Cha ơi, một linh hồn hiện về không có xác thịt đâu. Con chỉ mặc lấy cái hình dạng ngày xưa ở thế gian, nên cha không thể nắm bắt được. Cha biết rõ giữa thế giới bên này và thế giới bên kia khác nhau lắm”

157. Thế rồi, cha vội hỏi thêm mấy điều nữa: “Này Saviô oi, các học sinh của cha có được về thiên đàng tất cả không?”, saviô trả lời: “Thưa các con cái của cha được chia làm 3 loại. Danh sách thứ nhất gồm những kẻ còn nguyên vẹn, giữ được tâm hồn trong sạch từ khi chịu phép rửa tội”.

158. Danh sách thứ hai là những em bị thương tích. Tức là những em đó đã sa ngã nhưng rồi đã tìm lại được sự trong sạch nhờ sự ăn năn, hoán cải, xưng tội và rước lễ. Những em trong danh sách này nhiều hơn những em trước.

159. Danh sách thứ ba đáng buồn lắm vì gồm những em đắm đuối trong tội lỗi. Cha lập tức hối thúc: “Con hãy cho cha danh sách này để cha kịp thời khuyên chúng đi xưng tội và tránh khỏi tình trạng thê thảm này”.

160. Vào năm sau, những điều Saviô tiên báo đã xảy ra: Đức Piô IX qua đời. Đức Lêô XIII lên ngôi Giáo Hoàng và trị vì 25 năm. Vị giáo hoàng này được hưởng một cảnh thái bình thịnh vượng trong Hội Thánh. 8 học sinh trong 42 trường về châu Chúa.

161. Ngày 31-1-1888, Don Bosco qua đời. Khi còn sống ngài đã từng nói: “Chúng ta sẽ có nhiều thanh thiếu niên được tôn vinh trên bàn thờ như những vị thánh”. Đức Piô XI phong thánh cho Don Bosco vào dịp lễ Phục Sinh năm 1934.

162. Ngày 3 tháng 3 năm 1950, Đức Piô XII đã phong Chân Phước cho Đaminh Saviô trước khi phong Hiển thánh cho Maria Goretti. Cô bé này là người Italia đã chết vì không chịu phạm tội nghịch đức trinh tiết. Cô là thánh nữ tử đạo khi mới có 12 tuổi.

163. Càng ngày, càng có nhiều phép lạ nhờ lời chuyển cầu của Đaminh Saviô. Ngày 12-6-1954, năm thánh mẫu, tại quảng trường thánh Phêrô, Saviô cũng được phong Hiển Thánh cùng với cha Phêrô Chanel và mấy vị thánh khác nữa.

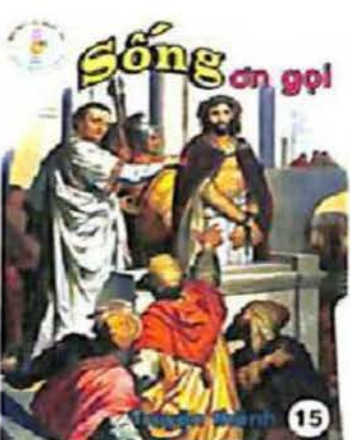
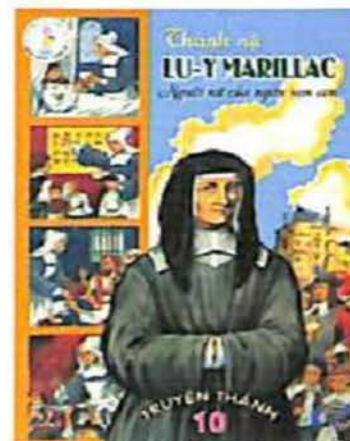
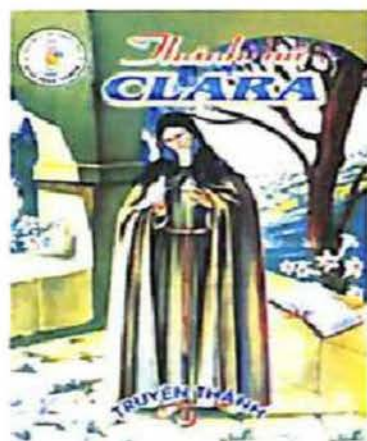
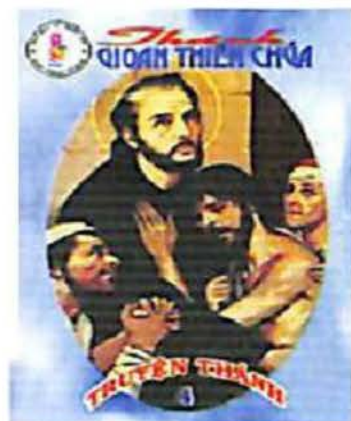
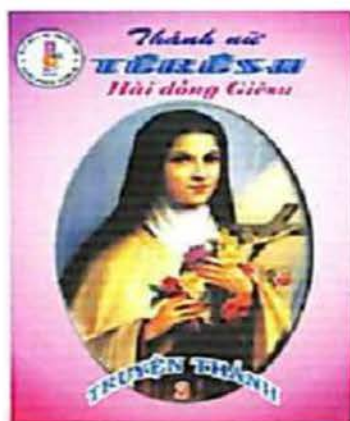

164. Từ đó trở đi, trẻ em trên khắp thế giới đã chọn Saviô làm thánh bổn mạng. Các em luôn được thánh Đaminh Saviô bênh vực che chở. Các em hãy xin Saviô giúp mình được nên thánh. Giáo Hội đặt lễ kính thánh Saviô vào ngày 6 tháng 5.

*Nếu có điều kiện, xin Quý Vị mua sách ủng hộ
TNTT tại Ban Mục Vụ Thiếu Nhi 180 Nguyễn Đình
Chiểu, phường 6, Tp.HCM .
Xin chân thành cảm ơn.*

TRUYỆN CÁC THÁNH

219. Truyện Thánh 1: Thánh Đon Bosco

04-07-17

2 070 100 026 475

0276 9 7,000 VNĐ